

افسانه

« سوسیال - امپریالیسم »

و

« احیاء سرمایه داری »

در

اتحاد جماہیر شوروی سوسیالیستی

رفیق فیدل کاسترود برآمد تاریخ خود هنگام

دیدار لئونید برژنف از کوباد بهاره بهستان زنان
ماشویست چنین گفت :

° در جنبش انقلابی چپ‌های روسی و مرتداسی هم وجود دارند که از مواضع با اصطلاح
مارکسیستی به اتحاد شوروی بهستان میزنند و بی صفتانه به انترناسیونالیسم پرولتری
خیانت میورزند و به امپریالیسم خد متسکند . ولی هیچکس باندازه هیتر به اتحاد
شوروی بهستان نزده است ، هیچکس باندازه او خوابید نام ساختن و نابود کردن دولت
بزرگی را که لنین بوجود آورد در سر نبروراند . ولی حقیقت نیرومند تر از آب درآمد ، تاریخ
نیرومند تر از آب درآمد . قهرمانی خلقهای شوروی نیرومند تر از آب درآمد . روی
خاکستر بهستان زنان هیتر ، روی خرابه‌های بروخ ، امروز اولین دولت سوسیالیستی
آلمان رشد میکند و نیرومند تر میشود . °

فهرست

تکریم و تعظیم اقتصاد ملی و ملیان و ملیسم
تکریم و واقفیت ملت دولتی استوار شدی
تکریم و واقفیت مردمی سوسی
تکریم و واقفیت نژاد و فرهنگ ن سوسی

۱- تحریف در مباحث اقتصاد و ثوری ساختن سرمایه‌لیسم

"سوسیال-شورویسم" و "سوسیال-امپریالیسم" چکیده و تبلور تمام اتهامات و افتراات و دشنام‌هایی است که مائوئیست‌های پکن، برای پیش بردن خط مشی فدمارکسیستی و تحقق سیاست سیطره جوانه و شورویسمی خود در مقیاس جهانی، از راه بی اعتبار کردن اتحاد شوروی، نیرومندترین و مجرب‌ترین کشور سوسیالیستی و پیشتاز و پشتیبان جنبش انقلابی جهانی، به این کشور نسبت می‌دهند. مائوئیست‌ها، که ماهیت سیاست داخلی و خارجی اتحاد شوروی را آگاهانه و مزورانه دگرگونه جلوه می‌دهند، برای اثبات اینک چگونه یک کشور سوسیالیستی، آنهم معتبرترین و مقدس‌ترین کشور سوسیالیستی، می‌تواند در سیاست داخلی و خارجی خود، بتحوی که آنان مدعیند، شیوه‌های غیر مارکسیستی در پیش گیرد و به "سوسیال-امپریالیست" تبدیل شود، باگستاخی و بی‌بروایی خاص خود و باتوسل به جعل و تحریف و تقلب و دروغ، مدعی می‌شوند که اتحاد شوروی در پیکر یک کشور سوسیالیستی نیست، زیرا سرمایه داری در آن احیا شده، طبقه پیدی از بورژوازی در آن پدید آمده و مالکیت سوسیالیستی و مناسبات تولیدی سوسیالیستی در آن در حال زوال و برافتادن است.

هواداران ایرانی داریسته مائوئیست‌ها نیز، که اتهام زنی و لجن پراکنی به حزب توده ایران و اتحاد شوروی تنها سرمایه سیاسی آنان است و تبلیغ هر نوع کالای تقیظ ساخت کارگاههای ضد شوروی مائوئیست‌های پکن و امپریالیست‌ها را رسالت تاریخی خود میدانند، افترا نامه ای بنام "سوسیال‌امپریالیسم (۷)" چاپ کرده اند که بحق باید آنرا آج گستاخی در سلسله کاری و دغل بازی و ظنر تحریف آموزش مارکسیستی دانست.

حزب مائوئیستون ضمن افشای همه جانبه انحرافات ایدئولوژیک و سیاسی مائوئیست‌ها، به اتهامات ناجوانمردانه آنان در باره سیاست خارجی اتحاد شوروی، بخصوص در باره افسانه همکاری شوروی با امپریالیسم امریکا و بی‌بروی اتحاد شوروی از سیاست استعماری، که از ظاهر "سوسیال-امپریالیسم" شوروی قلم‌ادمی‌شود، بارها پاسخ دندان شکن داده است. باینجهت در این نوشته فقط ماهیت دعوی مائوئیست‌ها را در باره "احیا" سرمایه داری در شوروی، که در واقع سرمایه "شوریک" و سنگ بنای اتهام "سوسیال-امپریالیسم" است، افشا خواهیم کرد و در این افشاگری سلسله هاتحریف‌های جزوه "سوسیال‌امپریالیسم" را نیز برملا خواهیم ساخت.

چون مائوئیست‌ها برای تحریف ماهیت سیاست اقتصاد ای اتحاد شوروی و شناختن سبب تولیدی سوسیالیستی حاکم بر این کشور، به اصول تشویک ساختن سوسیالیسم در اتحاد شوروی و سایر کشورهای سوسیالیستی می‌تازند و برای توجیه انحرافات تشویک خود در این زمینه، به سلسله و مقلطه در باره

توضیحی در باره برخی
مفاهیم اقتصادی

برخی مفاهیم اقتصادی میپردازند ، توضیح مختصری را درباره این مفاهیم برای روشن تر شدن مطلب ضرور میدانیم .

برخی مقولات بسیار مهم اقتصادی نظیر کالا ، ارزش ، بها ، پول ، سود و غیره ، با برخی قانونمندی های اقتصادی نظیر قانون ارزش و نیز برخی نهاد های اقتصادی نظیر بازرگانی و بانک و غیره خاص جامعه سرمایه داری پیوستند . برخی از این مقولات و نهاد ها قانونمندی بهمانی پیش از سرمایه داری وجود داشته اند و پس از سرمایه داری نیز در دوران سوسیالیسم وجود خواهند داشت . این واقعیتی است که تمام کلاس سیک های مارکسیسم به آن اذعان داشته اند . تجربه اتحاد شوروی و سایر کشورهای سوسیالیستی و نیز تجربه خود جمهوری توده ای چین مؤید این واقعیت است . در یکی از پنجم های کمیته مرکزی حزب کمونیست چین ، پس از تاکید بر ضرورت بسط تولید کالائی در چین ، گفته میشود :

"بعضی ها میگویند پیش از موقع " و ارد جامعه کمونیستی شوند " و در همین حال میگویند پیش از موقع تولید کالائی و تبادل کالائی را براندازند و پیش از موقع نقش مثبت کالا ، ارزش ، پول و بهارانی کنند . این قبیل نظریات به تکامل ساختن سوسیالیسم کمک نمیکند و با پنج جهت نادرست است " (۱)

در وجود یا ضرورت این قبیل پدیده های اقتصادی در جامعه سوسیالیستی نمیتوان تردید داشت . در همین حال باید توجه داشت که در جامعه سوسیالیستی ، تحت تاثیر قانونمندی های خاص این جامعه ، این مقولات و نهاد ها قانونمندی بهمانی و ماهیت کاملاً دیگری کسب میکنند که گاه جز تشابه در شکل اصطلاح ، هیچ وجه مشترک دیگری بین آنها در دو جامعه متضاد سوسیالیستی و سرمایه داری باقی نمی ماند . ماضی انضای اتهامات مائوئیست ها ، به برخی از آنها بطور مشخص اشاره خواهیم کرد .

در جامعه سوسیالیستی سود چه معناست ؟
مسئله سود و سود آوری مؤسسات تولیدی یکی از مسائلی است که مائوئیست ها وسیله تخطئه و مافوق برنامه ماهیت اقتصاد شوروی قرار داده اند . آنان مدعیند که گویا سود و سود آوری از مقولات خاص جامعه سرمایه داری است و کشورهای سوسیالیستی نمیتوانند به این عامل اقتصادی تکیه کنند ، و چون اتحاد شوروی سود آوری را یکی از شاخص های پیشرفت اقتصادی مؤسسات قرار داده ، پس این کشور در راه سرمایه داری گام نهاده است . ملاً در رجز " سوسیالیسم امپریالیسم " گفته میشود : « روی مائوئیست های شوروی ... سود را که هدف تولید سرمایه داری است بمشکل عامل و نیروی محرک اقتصاد شوروی مینامند » (ص ۲۲) . برای درک مطلب به مارکس مراجعه میکنیم .

مارکس در اثر بسیار مهم خود " انتقاد بر برنامه گت " میکند که در جامعه سوسیالیستی محصول به چند بخش تقسیم میشود . بخشی از آن برای جبران وسایل تولید ، یعنی جبران مواد خام ، مواد اولیه ، سوخت ، انرژی و استهلاک ماشین آلات کنار گذاشته میشود . این بخش در واقع ارزشی است که در گذشته ایجاد شده است و جامعه برای اینکه بتواند تولید را در سطح پیش تکرار کند ، آن را باید در آینده به مصرف تولیدی برساند (ملاً با کاشتن یک تن بذر ۱۰ تن گندم بدست می آید ، برای اینکه بتوان در سال بعد نیز ۱۰ تن گندم بدست آورد ، یک تن از ۱۰ تن را باید کنار گذاشت تا سال دیگر از آن بهای بذر استفاده نمود) .

بقیه محصول اجتماعی (در مثال ما ۹ تن گندم) ارزش جدیدی است که در جریان تولید ایجاد

(۱) استاد پنجم ششم (دوره هشتم) کمیته مرکزی حزب کمونیست چین ، بزبان روس ، چاپ پکن ، سال ۱۹۵۸ ، ص ۳۴

شده است. این بخش از محصول اجتماعی در مقیاس تمام جامعه "درآمد ملی" و یا "درآمد خلقی" نامیده میشود. مارکس میگوید که در شرایط سوسیالیسم قسمتی از این درآمد مستقیماً همان زحمتکشان تقسیم میشود و به مصرف شخصی آنان میرسد. قسمت دیگر این درآمد برای توسعه تولید، ایجاد ذخیره احتیاطی، تأمین بهداشت، آموزش، فرهنگ، بیه های اجتماعی و غیره در اختیار تمام جامعه قرار میگیرد، یعنی به مصرف اجتماعی میرسد.

آنچه گفتم در مقیاس تمام جامعه سوسیالیستی بود. ولی بطوریکه میدانیم تولید در جامعه سوسیالیستی در واحد های جداگانه (مانند کارخانه، کلبه، سوخوز و غیره) انجام میگیرد. حال ببینیم این تقسیم محصول اجتماعی، در مقیاس یک واحد تولیدی چه صورت مشخصی بخود میگیرد. در واحد تولیدی نیز قسمتی از ارزش محصول تولید شده، برای جبران وسایل تولید مصرف شده، کنار گذاشته میشود. آنچه که باقی میماند در واقع "درآمد ملی" در مقیاس یک واحد تولیدی است. بخشی از این درآمد بر حسب کمیت و کیفیت کار بصورت دستمزد و حقوق و پاداشت جنسی (بخصوص در کلبه ها) مستقیماً میان زحمتکشان تقسیم میشود. درآمد زحمتکشان این واحد را تشکیل میدهد. آنچه باقی میماند، در آمد و یا "سود" این واحد را بوجود میآورد، که مستقیماً میان زحمتکشان این واحد تقسیم نمیشود و باید در اختیار دولت سوسیالیستی قرار گیرد (۱). مجموع این سودها، که در اختیار دولت قرار میگیرد، چنانکه قبلاً دیدیم، به مصرف اجتماعی میرسد، یعنی عملاً بطور غیر مستقیم باز در راه تأمین حوائج عمومی زحمتکشان صرف میشود. مثلاً کارگران و کارمندان اتحاد شوروی در سال ۱۹۷۱ بابت کار خود، ماهانه بطور متوسط ۱۲۶ روبل حقوق و دستمزد گرفته بودند. علاوه بر این، دولت شوروی برای تأمین رایگان آموزش و بهداشت و بیه های اجتماعی و حقوق بازتعمیر و سایر مزایای اجتماعی، ماهانه بطور متوسط ۴۴ روبل (تقریباً ۳۵ درصد دستمزد و حقوق متوسط) از محل "سود" مؤسسات تولیدی، که در اختیار دولت گذاشته شده بود، بطور غیر مستقیم صرف رفاه زحمتکشان کرده بود (۲).

چنانکه می بینیم، در جامعه سوسیالیستی نیز مولاتی نظیر دستمزد، حقوق، درآمد و سود وجود دارد. ولی همانطور که گفتم این مولات ماهیت کاملاً دیگری دارند. مثلاً دستمزد در شرایط سرمایه داری، پهای نیروی کاری است که زحمتکشان به استثمارگران می فروشند، ولی در شرایط سوسیالیسم سهمی است که زحمتکشان، مطابق اصل سوسیالیستی "به هر کس مطابق کارش"، بر حسب کمیت و کیفیت کار خود دریافت می دارند. پاسود که در شرایط سرمایه داری همان "ارزش اضافی" و مظهر استثمار زحمتکشان است و مطلقاً به کسبه استثمارگران میرود، در شرایط سوسیالیسم آن درآمدی است که برای تأمین نیازمندی های عمومی جامعه در اختیار دولت قرار میگیرد.

سوسیالیسم زمانی برسرمایه داری همه جانبه پیروز میشود که بازده کار عالیتری نسبت به آن بوجود آورد. لنین میگوید: "بازده کار در آخرین تحلیل مهمترین معده ترین وسیله پیروزی نظام اجتماعی نین است." (۳)

(۱) در کلبه ها و سا بر تراوشی های بعثت وجود مالکیت گروهی، قسمت عمده درآمد، برای توسعه تولید و تأمین حوائج گروهی، در اختیار خود کلبه ها و تراوشی ها باقی میماند. چنین بخشی از سود مؤسسات برای توسعه فعالیت تولیدی و تأمین حوائج عمومی کارگران در اختیار مؤسسات دولتی باقی میماند. در این باره در آینده صحبت خواهیم کرد.

(۲) رجوع شود به نشیه آماری "اقتصاد ملی اتحاد شوروی، ۱۹۷۲-۱۹۷۲" مسکو، سال ۱۹۷۲، صفحه ۳۴۹

(۳) لنین، کلیات بنیان روسی، جلد ۹، ص ۳۹۴

افزایش سود آوری مؤسسات تولیدی از شاخص های عمده افزایش بازده کار به مفهوم وسیع آن، یعنی صرفه جویی در کار، مواد خام، مواد اولیه، سوخت و انرژی و استفاده معقول از ماشین آلات و ابزار کار است. صرفه جویی در کار به معنای آنست که برای تولید واحد محصول (مثلا یک تن گندم، یک دستگاه اتومبیل) کار کمتری مصرف شود. و این از راه بکار بردن تکنیک و تکنولوژی مدرن و سازمان دادن علمی و معقول کار بدست می آید. رعایت صرفه جویی از اصول اساسی اقتصاد سوسیالیستی است. هر قدر صرفه جویی بیشتر باشد، سطح بازده کار نیز بالاتر خواهد رفت و مؤسسه سود آورتر خواهد بود. و هر قدر سود آوری مؤسسات بیشتر باشد، امکانات توسعه و دولت نیز برای توسعه تولید و تسامین بیشتر و بهتر حواصیل بهداشتی، آموزشی، فرهنگی و غیره زحمتکشان بیشتر خواهد بود. چنانکه می بینیم، تسامین سود آوری مؤسسات تولیدی کار شیطان و اندیشه کفر نیست، بلکه از قانوت بندی های رشد اقتصادی جامعه سوسیالیستی است.

در جامعه سرمایه داری نیز که سود، نه بطور کلی، بلکه سود استثمارگران محرك اصلی تولید است، به مسئله سود آوری مؤسسات توجه خاص میشود. ولی در این جامعه افزایش سود آوری با تشدید استثمار و زحمتکشان توأم است و صاحبان مؤسسات سرمایه داری هستند که آنان بهره میگیرند. مائوئیست ها، با استفاده از تشابه اصطلاح "سود آوری" (۱) در دو جامعه کاملاً متضاد سوسیالیستی و سرمایه داری، با تردستی شعبده بازان میخواهند توده مردم را فریب دهند و اقتصاد شوروی را به احیاناً سرمایه داری متهم سازند.

مائوئیست ها مدعیند که تکیه بر سود آوری مؤسسات تولیدی فقط پس از مرگ استالین و تسلط "رفرنیوئیسم" بر اتحاد شوروی بوجود آمده است. این ادعا بی پایه است. همین برای مسئله افزایش بازده کار و سود آوری مؤسسات تولیدی شوروی اهمیت بسیار قائل بود. استالین نیز در رد نظریات اقتصاد دانانی که مدعیند چون اقتصاد ملی طبق نقشه مارجان زیاد برای بنگاه های سود آور قائل نیست و وجود بنگاه های راهم که سود آور نیستند در کنار این بنگاه ها را می بیند. بلذ اگر با خود اصل سود آوری در اقتصاد مورد تردید است، میگوید:

"سود آوری برخی از بنگاه ها و رشته های تولید برای تکامل تولید مباحثاً اهمیت عظیمی است. این سود آوری باید خواه در برنامه ریزی های ساختمانی ما و خواه در برنامه ریزی های تولیدی ما منظور شود. این در حکم القای فعالیت اقتصادی مادر مرحله کنونی تکامل است." (۲)

حتی مائوئیست ها، که اکنون "سود آوری" مؤسسات تولیدی سوسیالیستی را از نظر اهرامی سرمایه داری جلوه میدهند، خود معتقدند که "در تمام تولید و در تمام رشته های سرمایه گذاری نباید نهایت صرفه جویی و حد اکثر استفاده از نیروهای انسانی و منابع مادی و مالی رعایت شود و ارزش تمام شده و هزینه ها کاهش یابد و درآمد ها افزوده شود." (۳) (تکیه از ما است.)

ولی مائوئیست ها، با زیر پا گذاشتن قانوت بندی های رشد اقتصاد سوسیالیستی و توسل به شیوه های ارادی و ناداری، در موارد زیاد این اصل را نقض کردند و از این راه لطعات جریان ناپذیری به اقتصاد (۱) برخی از اقتصاد دانان اتحاد شوروی بجای "سود" واژه "درآمد" و بجای "درآمد ملی" اصطلاح "درآمد خلقی" را بکار میبردند.

(۲) استالین، مسائل اقتصادی سوسیالیسم در اتحاد شوروی، ترجمه فارسی، اداره نشریات بنیاد نهایی خارجی، مسکو، ۱۹۵۳، ص ۷۷ و ۷۸

(۳) اسناد پلنویف ششم (دوره هشتم) کمیته مرکزی حزب کمونیست چین، بنیان روس، چاپ پکن، سال ۱۹۵۸، ص ۲۹-۳۰

چین و ا. ساختند. کوره های ذوب آهنی که با هدر دادن نیروهای انسانی و منابع مادی به شیوه های ابتدائی و غیررقی و غیراقتصادی، برای تأمین "جهش بزرگ" در سراسر کشور، ایجاد شد و آثار مخرو به آنها بمشابه داغ تنگی براندیشه های ضد مارکسیستی مائوئیست ها هنوز هم باقی است، نمونه بارز آنست. مائوئیست های اصلی ذینفعی مادی زحمتکشان به نتایج کار خود در شرایط سوسیالیسم میزاند و آنرا از "معتقدات بورژوازی" بشمار می آورند، که گویا زمینه را برای "احیا" سرمایه داری" در کشورهای سوسیالیستی فراهم می آورد.

این ادعا از بیخ و بن نادرست و غیر مارکسیستی است. توزیع درآمد (یا محصول) بر حسب کمیت و کیفیت کار ملاک عمده توزیع در جامعه سوسیالیستی است. مارکس و انگلس و لنین بارها ضرورت رعایت این اصل را تاکید کرده اند. مارکس در "انتقاد بر برنامه کتا" میگوید که فقط در جامعه کمونیستی، "هنگامی که کارد یکرتساوسله زندگی نبوده، بلکه خود به نخستین نیاز زندگی مبدل شود"، میتوان مطابق اصل "از هر کس طبق استعداد او و بر هر کس طبق نیازش" به توزیع محصول میان زحمتکشان پرداخت (۱).

تا زمانی که کار "وسله زندگی" است و هنوز به "نیاز زندگی" بدل نشده، تقسیم بر حسب کمیت و کیفیت کار، یعنی "ذینفعی مادی" زحمتکشان به ثمرات کار خود، عامل عمده تشویق آنان برای افزایش تولید خواهد بود. لنین میگوید: "ذینفع کردن اشخاص سطح تولید را بالا میبرد" (۲) جد اگر در تولید از وضع مادی زحمتکشان در شرایط سوسیالیسم، امری است مصنوعی - حسی استالین که مائوئیست ها میخواهند او را منکر اصل ذینفعی مادی زحمتکشان جلوه دهند، در توضیح علل پیدایش "نهضت استاخا نوی" میگوید:

"پایه ظهور نهضت استاخا نوی قبل از همه بهجودی اساسی وضع مادی کارگران است. . . . وقتی هم که زندگی خوش بود کار خوب پیش میرود. از اینجا است موازنه — عالی تولید" (۳)

جالب آنکه استالین این سخنان را درباره نهضتی میگوید که به ابتکار خود زحمتکشان برای افزایش تولید پدید آمده بود.

ذینفعی مادی در شرایط سوسیالیسم تنها انگیزه زحمتکشان برای کار و افزایش تولید نیست. انگیزه های معنوی نیز در تشویق زحمتکشان به کار بهتر و شرف بخش تر و تولید بیشتر و بهتر نقش بسیار مهمی دارند. بر افتادن مالکیت خصوصی و استثمار، پدید آمدن مالکیت سوسیالیستی و دیکراسی پرولتری، علاقه و انضباط آگاهانه توده های زحمتکش را به کار خلاق برمی انگیزد. سابقه سوسیالیستی، که در اتحاد شوروی دامنه بسیار وسیع دارد، بر پایه چنین برخورد آگاهانه زحمتکشان به کار و تولید پدید آمده است. دولت شوروی زحمتکشانی را که با شور و شوق کار میکنند و در بهبود کیفیت کار خود میکوشند، بصورت مختلف، با معرفی آنان در روزنامه ها و مجلات، با اعطای نشان و مدال و غیره تشویق میکند. مردم شوروی شایسته ترین زحمتکشان را به نام پندگی انتخاب میکنند و مقامات رهبری

(۱) چون این اثر مارکس بفارسی ترجمه نشده، خوانندگان عزیز را به مطالعه بند های ۱ و ۲ فصل پنجم کتاب "دولت و انقلاب" لنین، که ترجمه فارسی آن موجود است، دعوت میکنیم. در این بند هالتهین به تشریح نظریاتی که مارکس در "انتقاد بر برنامه کتا" بیان کرده، میپردازد. (لنین - آثار منتخبه بزبان فارسی، جلد دوم، قسمت اول، ص ۳۴۹ - ۳۴۴)

(۲) لنین، کلیات بزبان روسی، جلد ۴۴، ص ۱۵۲

(۳) استالین، مسائل لنینیسم، ترجمه فارسی، مسکو، ۱۹۴۹، ص ۷۸۲

یعنی اسنخدا ام کارگر و کارمند و امور مربوط به مرخصی کارکنان راجه کسی جز مسئولان کارخانه باید حل و فصل کنند ؟ شاید آنان معتقدند که فقط شورای وزیران و یا شورای عالی اتحاد شوروی باید مستقیماً به این مورد در داخل کارخانه مداخله کند تا "تمرکز اداری" ، که در واقع همان تمرکز بوروکراتیک است ، از هم گسیخته نشود ؟ ولی چنین کاری نه عملی است و نه ضرورت دارد .

تولید فقط در واحدهای جداگانه ، از جمله در کارخانه ، میتواند انجام گیرد . در شرایط سوسیالیسم کارخانه به دولت ، یعنی به تمام خلق تعلق دارد . ولی چون دولت قادر نیست مورد اخلای ده ها و صدها هزار واحد تولیدی را مستقیماً از مرکز واحد اداره کند ، افراد معینی را به نمایندگی از طرف خود برای اداره این امور به این واحد ها گسیل میدارد . تمام فعالیت تولیدی و مالی و سایر فعالیت های مربوط به روند تولید زیر رهبری این افراد انجام میگردد . موسسات تولیدی بشا به یک شخصیت حقوقی ، از لحاظ اموال و منابع پولی و کارهای اجرایی ، در چارچوب قوانین و مقررات و برنامه های مصوبه ، دارای استقلال هستند . مالکیت دولتی و فعالیت اقتصادی در جامعه سوسیالیستی بصورت تجریدی در میان صفحات کتاب ها ، تشریح نهنفتنیست ، بلکه بصورت اموال مشخص و منابع مالی معینی که در اختیار موسسات تولیدی و غیرتولیدی گذارد میشود و این موسسات وظایف اقتصادی و اجتماعی معینی را انجام میدهند ، تجسم میباشد . رهبری اقتصاد نیز بطور کلی و تجریدی وجود ندارد . این رهبری در سطوح مختلف و به صورت مشخص انجام میگردد و از عالی ترین مقامات رهبری اقتصادی در مقیاس سراسر کشور آغاز میشود و باطی سلسله مراتب معینی به رهبری در کارخانه و یا هر موسسه تولیدی و اقتصادی دیگر پایان میدهد . کشیدن در یوارچین میان مفهوم کلی و تجریدی مالکیت دولتی از یکسو و تحقق و تجسم مشخص آن در موسسات تولیدی جداگانه از سوی دیگر ، باید کردن حلقه های زنجیر واحد رهبری اقتصاد کاری است مصنوعی ، که برای گمراه کردن اذهان انجام میگردد .

اصل استقلال موسسات تولیدی ناشی از تحقق عملی مالکیت دولتی و تجلی رهبری اقتصاد سوسیالیستی است . این اصلاً پس از فرم یا "سیستم جدید اقتصادی" بوجود نیامده ، بلکه قبل از آن وجود داشته و پس از آن نیز وجود خواهد داشت . در تمام کشورهای سوسیالیستی این اصل برای موسسات پذیرفته شده است .

مرکزیت و مکرانیک
آنچه در این میان میتواند مطرح باشد ، فقط چگونگی تلفیق رهبری عمومی اقتصاد در مقیاس تمام جامعه با رهبری تولید در داخل یک موسسه است . چگونه میتوان میان رهبری متمرکز اقتصاد در جامعه سوسیالیستی و استقلال موسسات تولیدی پهنوی هماهنگی پیدا آورد ، که نه به مرکزیت لطمه وارد گردد و نه راه برد مکرانی سوسیالیستی و پیکار و خلاقیت زحمتکشان در داخل موسسات تولیدی بسته شود ؟ با بطور مشخص تر : چگونه میتوان میان برنامه ریزی متمرکز در مقیاس کشور و برنامه ریزی در داخل ده ها واحد ها هزار موسسه تولیدی پیوند برقرار نمود ؟ این مسئله بسیار مهم و حیاتی برای جامعه سوسیالیستی نیز در اتحاد شوروی برپایه اصل لئونی مرکزیت و مکرانیک حل شده است . بدین قرار :

ابتدا عالی ترین مقامات دولتی و برنامه ریزی کشور ، برپایه بررسی و تجزیه و تحلیل دقیق وضع اقتصادی موجود و چگونگی اجرای برنامه های گذشته ، با توجه به پیشرفت علم و تکنیک و یاد ر نظر گرفتن شرایط بین المللی ، نیازمندیهای اقتصادی کشور را ، با یکبارگرفتن شیوه های علمی ، برای پنج سال آینده تعیین میکنند و به این ترتیب خطوط و جهات عمده و ارقام و نمودارهای اساسی برنامه دراز مدت رشد اقتصادی را بصورت رهنمود به تصویب میرسانند . هر یک از مقامات اقتصادی و دولتی برپایه این برنامه و رهنمود وظایف مقامات پایین تر را تعیین و به این ترتیب پس از طی سلسله مراتب ،

سرانجام وظایف هر يك از موسسات توليدي برای پنج سال آینده مشخص میشود.

برپایه برنامه پنجساله، برنامه های مشخص سالانه تنظیم میشود. این کار از پائین، یعنی از موسسات توليدي (از جمله ازکارخانه ها) آغاز میگردد. همه ساله در تاریخ معين، تمام موسسات توليدي، پس از تجزیه و تحلیل وضع موجود خود بررسی امکانات و ذخایر نامشکوف درد اخل موسسه، با در نظر گرفتن رهنمود های برنامه دراز مدت خود، طرح برنامه یکساله فعالیت خود را تنظیم کرده آترابه مقام بالاتر ارسال میدارند. عالی ترين مقام، که از لحاظ برنامه ریزی کمیته دولتي برنامه ریزی و از لحاظ اجرائی شورای وزیران اتحاد شوروی باشد، برپایه طرح های دريافتی سازمان های تابع و پس از بررسی و تجزیه و تحلیل در مقیاس سراسر کشور، طرح برنامه یکساله کشور را تنظیم و تصویب میکند. این طرح پس از آنکه به تصویب نهائی شورای عالی اتحاد شوروی رسيد، جنبه قانونی پیدا میکند وحتی الاجراست. برنامه یکساله پس از تصویب نهائی، از بالا به پائین، راه معکوس را طی میکند. یعنی این بار هر يك از مقامات بالاتر، برپایه برنامه مصوبه، وظایف و نمود ارهای برنامه یکساله مقامات پائین تر را تعیین میکند. پائین ترين حلقه در این سلسله مراتب، موسسه توليدي (یا کارخانه) است که پس از دریافت وظایف اساسی و نمود ارهای عددی، خود برنامه تفصیلی تنظیم فعالیت خود را برپایه این وظایف و نمود ارها تنظیم میکند و تمام نیروی خود را برای اجرای آن تجویز

مینماید.

این شیوه برنامه ریزی، که بر اصل لنونی مرکزیت در مکزیک مبتنی است، پیش از فرم جدید وجود داشت و پس از آن نیز بجای خود باقی است. موسسات در چهارچوب وظایف و نمود ارهای برنامه توليدي آزادی عمل دارند و برای اجرای بهتر و بهتر آن نیز راه بروی ابتکار و خلاقیت انسان بسته نیست. این همان واقعیتی است که روزنامه فرانسوی "لو موند"، "بستون" "کشف جدید" که گویا نتیجه فرم اقتصادی در شوروی است، بصورت زیر بهمان داشته است: «تنظیم برنامه هر کارخانه با خود آن کارخانه است» (ص ۲۵) و ماثوئیست ها به منظور گمراه کردن اذهان، آن را یکی دیگر از عوامل مؤثر در گسیخته شدن "مركز اداری" جا میزنند.

ماثوئیست های ایرانی، علیرغم این واقعیت ها، از برهم خوردن برنامه ریزی و پیسند ایش "هرج و مرج" در اقتصاد شوروی دم میزنند و اقداماتی را که اتفاقاً برای تحکیم مبانی برنامه ریزی و ایجاد هماهنگی بیشتر میان رشته های مختلف توليدي انجام گرفته، با دروغ و تحریف، عامل گسیخته شدن مرکز در اقتصاد شوروی جلوه میدهند.

باید از این مد اخان "اندیشه های ماثو" پرسید: شما که این همه در باره سرزشت برنامه ریزی سوسیالیستی و رهبری متركز اقتصاد در اتحاد شوروی اشك تمساح میزنید، پس چرا در باره تعطیل شدن برنامه ریزی در چین ماثوئیستی سکوت میکنید؟ پس از پایان سومین برنامه پنجساله چین (۱۹۱۷)، برنامه ریزی در مقیاس سراسر جامعه در این کشور انجام تمیگرد (۵).

ماثوئیست های پکن بجای ایجاد اقتصاد بهم پیوسته ای که از مرکز واحد، برپایه برنامه علمی رهبری شود، به ایجاد واحد های مستقلی پرداخته اند، که به شیوه اقتصاد بسته دوران فئودالته، باید تمام حوائج کشاورزی و صنعتی و توليدي و مصرفی و فرهنگی و بهداشتی خود را

(۵) در ۳-۲ سال پیش، در باره اینکه در نظر است پس از سالها تعطیل، چهارمین برنامه اقتصاد کشور تنظیم شود، صحبت هایی بمیان آمد، ولی تاکنون در باره تهیه این برنامه و چگونگی آن خبری منتشر نشده است.

خود مستقلاً تأمین واداره کنند. میان این قطعه‌های قرون وسطایی پیوند استواروارگانیک اقتصادی وجود ندارد و هر یک باید مطابق اصل "تکیه بر خود"، تمام امور خود را مستقلاً اداره کند. ارتباط این واحد ها با دولت مرکزی نیز بطور عمدتاً از راه پرداخت هزینه‌های سنگین دستگاه نظامی - بوروکراتیک دارو دسته مائوئیست‌های پکن و یا اجرای فرامین اداری این دارو دسته - سامین میشود (در سال ۱۹۷۲ هزینه نظامی چین مائوئیستی - بودجه کشوری بلعید) - آیا مائوئیست‌های ایرانی، که اینهمه به اصل استقلال موسسات تولیدی شوری می‌تازند، میتوانند میان این اقتصاد "تکیه بر خود" واحدهای پراکنده قرون وسطایی در چین و اقتصاد بهم پیوسته و متمرکز سوسیالیستی در قرن بیستم وجه تشابهی بیابند؟

مائوئیست‌های پکن، در جایی هم که به رهبری متمرکز اقتصاد میبرد ازند، رهبری بوروکراتیک راجانشین رهبری دیکراتیک میسازند و بجای شیوه‌های طی برنامه ریزی به شیوه‌های ناسنجید ه ذهنی و ارادی توسل میشوند، که برنامه‌های کشاورزی (بخصوص برنامه ۱۲ ساله)، "جهش بزرگ"، تولید ۱۰۰ میلیون تن فولاد به کله کوره‌های دستی، ذوب آهن نمونه‌های آن است - شکست تمام این برنامه‌ها و "جهش"ها نادرستی این شیوه‌های "رهبری" را به ثبوت میرسانند. در واقع میتوان گفت که این رهبران چین اند که اصول اساسی رهبری متمرکز اقتصاد سوسیالیستی را به صور مختلف مسخ کرده‌اند. مائوئیست‌های ایرانی ترجیح میدهند این واقعیت را در مورد چینیان نادیده بگیرند، ولی میکوشند آن را به اتحاد شوری نسبت دهند.

www.iran-archive.com

۳ - تحریف واقعیت روستای اتحاد شوروی

مافوقیست‌ها اقتصاد سوسیالیستی در روستای اتحاد شوروی را نیز از تیرزهر آگین کین توی ضد کمونیستی خود در امان نگذاشته‌اند. این بار اساسنامه نمونه ای جدید کلخوزها، که در سال ۱۹۲۹ در کلنگره کلخوزیان اتحاد شوروی تصویب رسید، دستاویز تبلیغات ضد شوروی آنان قرار گرفته است. آنان مدعیند که "اقتصاد خصوصی" در کشاورزی شوروی از نوجوان گرفته و اساسنامه جدید گوپا در جهت "تقویت، پرورازی روستائی" عمل میکند: (۱)

مافوقیست‌ها برای آنکه این ادعاهای بی‌پایه و اتهامات زشت خود را "مدلل" سازند، پایه ارقام و آمارهای ساختگی و پانجهت‌بدون ذکر منبع متوسل میشوند و پایه نوشته‌های مغرضانه و ارقام و آمارهای خدشه‌داری که در مطبوعات ضد کمونیستی و پرزواشی غرب نظیر "لوموند" نشر می‌یابند، استناد می‌پرزند. و این کارزمانی انجام می‌گیرد که اتحاد شوروی همه ساله در هکتار و نشریه آماری در سه‌ساره تمام جوانب فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی کشور به زبان‌های عدد جهان منتشر می‌سازد. اتحاد شوروی مانند چین مافوقیستی تهازی به سطحی داشتن وضع اقتصادی خود ندارد و آمارهای مربوط به رشد اقتصادی کشور را مانند چین در شمار بزرگترین اسرار دولتی قرار نداده است (۲). مافوقیست‌ها سادار مواردی هم که بطور ناگزیر به آمارهای رسمی اتحاد شوروی استناد می‌پرزند، ارقام را در چنان لفافه‌ای از خدعه و حيله ارائه می‌دهند، که باعث تحریف واقعیت‌های اتحاد شوروی گردد. حقیقت آنست که مافوقیست‌ها از استناد به آمارهای رسمی اتحاد شوروی و پاره‌پاره‌های خدعه و خدشه آن تا حد مسرک وحشت دارند، زیرا آمارهای رسمی اتحاد شوروی در حکم پتکی است که بر مغز دشمنان اتحاد شوروی و دغل‌کاران حرفه‌ای فرود می‌آید.

ما اینک ماهیت ادعاهای مافوقیست‌ها را در ریزه‌ریزی واقعیت روستای اتحاد شوروی و بر پایه سه آمارهای رسمی این کشور آشکار خواهیم کرد تا عمار این دعوی و چهره واقعی این مدعیان بر خوانندگان عزیز روشن گردد.

مافوقیست‌ها مدعیند که "اقتصاد خصوصی کشاورزی با چنان قوتی با اقتصاد کلخوزی رقابت

(۱) بخش‌های اول و دوم این نوشته را در شماره‌های سوم و چهارم، سال سوم "پیکار" مطالعه فرمائید.

(۲) جزوه "سوسیال امپریالیسم"، از نشریات "تولان"، ص ۲۸ و ۳۰.

(۳) دولت چین پس از شکست "جبهش"‌های بزرگ و لطماتی که در نتیجه ایجاد کمیته‌های خلقی و خصوصی در نتیجه انقلاب فرهنگی "بر اقتصاد این کشور وارد آمد، درباره وضع اقتصاد کشور آمار منتشر نمی‌کند، فقط در این اواخر آرقامی ناخوشایسته گرفته در باره برخی رشته‌های اقتصادی در بلائی سخنان مافوقیست‌ها و پانوشته‌های مطبوعات چین چشم می‌پزود.

ع - تحریف واقعیت زندگی زحمتکشان شوروی

مائوسیت هاپس از آنکه سود و سود آوری مو^۱ سمات تولیدی و ذی منفعی مادی زحمتکشان را در شمار کار خود از مفقودات بهره‌روانی^۲ جازد ند و فعال مایشا^۳ بودن^۴ مد بران مفدر^۵ کارخانه هاراد راتحاد شوروی^۶ ثابت کرد ند^۷ و اصل لئونی استقلال نسبی مو^۸ سمات تولیدی را عامل گسیخته شدن^۹ تمرکز اداری^{۱۰} بشمار آورد ند^{۱۱} ، از تمام این ادعاها به نتیجه گیری نهائی میبرد از ند و میگوید :

" مالکیت دولتی در شوروی از صورت مالکیت سوسیالیستی خارج شده است و بسود^{۱۲} بهره‌روازی^{۱۳} توجاسته ای میگردد^{۱۴} . این بهره‌روازی زحمتکشان شوروی را با وسائل تولید^{۱۵} دولتی خواه^{۱۶} از طریق قانونی^{۱۷} سیستم جدید اقتصادی^{۱۸} و خواه^{۱۹} از طریق غیر قانونی^{۲۰} که مورد پشتیبانی رژیم میباشد^{۲۱} ، استثمار میکند^{۲۲} " (۲) (تکیه آزماست)

حال ماهیت این ادعاها ی مائوسیت هارانی بر پایه واقعیت ها و ارقام بررسی کنیم^{۲۳} .
مائوسیت هار برای اثبات^{۲۴} این ادعا ی خود که گویا سیستم جدید اقتصادی^{۲۵} برای استثمار زحمتکشان شوروی راه^{۲۶} قانونی وجود آورده^{۲۷} ، به ادعا ی دیگری^{۲۸} طریق قانونی^{۲۹} استثمار^{۳۰} متصل شده^{۳۱} میگویند :

" سیستم جدید اقتصادی دست مد پرکارخانه راد تقسیم سود کارخانه بین خود و^{۳۲} همکارانش بازگذاشته است^{۳۳} . نه فقط برای مد پرکارخانه و قشری از مهندسان و^{۳۴} سرکارگران و مسئولان حزب روزه پیشینی حقوق گزاف^{۳۵} و چندین برابر کارگران مقرر^{۳۶} میشود^{۳۷} ، بلکه آنها حق دارند سهم بزرگی از سود کارخانه را بعنوان پاداش بین خود^{۳۸} تقسیم کنند^{۳۹} " (صفحه ۲۶)

آیا واقعاً سیستم جدید اقتصادی دست مد پران کارخانه هاراد تقسیم سود^{۴۰} بین خود و همکارانش^{۴۱} بازگذاشته است^{۴۲} ؟ تا آنها بتوانند از این راه^{۴۳} " قانونی^{۴۴} " به استثمار زحمتکشان^{۴۵} بپردازند^{۴۶} ؟ برای پاسخ به^{۴۷} این سؤال^{۴۸} ، هارنمان^{۴۹} شرافتمند^{۵۰} بی غرضی^{۵۱} میبایست^{۵۲} پیش از همه^{۵۳} وضع پیش از رفوم^{۵۴} و پس از آن^{۵۵} با اهم^{۵۶} مقایسه^{۵۷} میکرد و از این راه^{۵۸} به نتیجه گیری^{۵۹} نهائی^{۶۰} میبرد^{۶۱} . اخت^{۶۲} ولی نویسنده^{۶۳} گان جزوه^{۶۴} ، که در راه^{۶۵} خصومت^{۶۶} با^{۶۷} شوروی^{۶۸} و کین توری^{۶۹} با مارکسیسم^{۷۰} - لنینیسم^{۷۱} ، هر آنچه^{۷۲} که نام^{۷۳} معنویات^{۷۴} و اخلاقیات^{۷۵} دارد^{۷۶} ، زهر^{۷۷} است^{۷۸} .

(۱) بخشهای اول و دوم و سوم این نوشته راد رشاره های سوم و چهارم و پنجم سال سوم^{۷۹} "بیکار^{۸۰} مطالعات^{۸۱} (۲) جزوه^{۸۲} " سوسیال - امپریالیسم^{۸۳} ، " از نشریات^{۸۴} " توفان^{۸۵} " ، صفحه ۲۸ - پس از این فقط صفحه^{۸۶} مربوطه در متن داد^{۸۷} خواهد شد^{۸۸} .

گذاردند ، اند ، این راه را نهروند فقط به ادعا کنند میکنند .

واقعیست آن است که این ادعای مائوئیست ها نیز مانند تمام ادعاهای دیگر این دشمنان کشف بر لب اتحاد شوروی از سر تا پاد روغ است . تقسیم پاداشی میان کارگران و کارکنان رشته های تولیدی ، هم پیش از فرم و هم پس آن ، طبق مقررات و ضوابط خاصی که از طرف شورای وزیران و مقامات مسرکزی اتحادیه های کارگری تعیین میشود ، تقسیم میگردد . این مقررات و ضوابط دست مد پیکارخانه را در تقسیم سود ، آنهم " بین خود و همکارانش " ، بهیچوجه باز نگذاشته است . همه ساله مبالغ معینی ، که میزان آن بر حسب کمیت و کیفیت فعالیت تولیدی کارخانه طبق ضوابط و ضریب های خاصی تعیین میشود ، بر حسب کمیت و کیفیت فعالیت بهترین کارگران و کارمندان بعنوان پاداش میان آنان تقسیم میشود . در انتخاب بهترین کارگران و کارمندان ، علاوه بر مسئولان کارخانه ، اتحادیه کارگران نیز در حالت مستقیم و غیرمستقیم شرکت دارد .

امادر باره " حقوق گزاف " مدبران و مهندسان و سرکارگران و مسئولان حزبی در کارخانه ها ، باید گفت که در جامعه سوسیالیستی میزان حقوق و دستمزد بر حسب کمیت و کیفیت کار تعیین میشود . برای گروه های مختلف کارگران و سایر کارکنان بر حسب نوع ، محل ، درجه تخصص و میزان مهارت حقوق و دستمزد مختلف قرار میگردد . درآمد بیشتر در جامعه سوسیالیستی ، که بر پایه کمیت و کیفیت کار بدست می آید ، بمعنای استثمار نیست ، بلکه تحقق اصل سوسیالیستی " بهرکس مطابق کارش است " در جامعه سوسیالیستی ، بر حسب شرایط تاریخی و اجتماعی معین ، اختلاف سطح درآمد ها میتواند کمتر یا بیشتر باشد . ولی گرایش در جهت ایجاد هماهنگی بیشتر در آن است (البته نه مساوات) و انضافا فرم اقتصادی در اتحاد شوروی ، بر خلاف ادعاهای مائوئیست ها ، درست در جهت ایجاد هماهنگی در سطح درآمد حاصل میکند . برای نشان دادن این واقعیت ، که در زمین حال رسواکننده مائوئیست ها است ، ارقام مربوط به دستمزد و حقوق گروه های مختلف زحمتکشان مو" سمات صنعتی اتحاد شوروی را در سالهای مختلف در جدول زیر منعکس میکنم :

د دستمزد و حقوق متوسط ماهانه کارگران و کارمندان صنعتی در اتحاد شوروی (به روبل) *

میزان افزایش نسبت به ۱۹۷۱ (٪)	۱۹۷۱	۱۹۶۵	۱۹۵۰	
۱۹۶	۱۳۵٫۴	۱۰۱٫۷	۶۹	کارگران صنعتی
۱۴۷	۱۸۱٫۶	۱۴۸٫۴	۱۲۲٫۹	مهندسان و کارکنان فنی صنایع

ارقام این جدول حاکی است که در سال ۱۹۵۰ (دوران استالین) حقوق متوسط مهندسان و کارکنان فنی ۱٫۸ برابر دستمزد متوسط کارگران بود . در سال ۱۹۶۵ (آغاز فرم) از اختلاف کاسته میشود و این رقم به ۱٫۴ کاهش می یابد و در سال ۱۹۷۱ ، یعنی پس از سیستم جدید اقتصادی ، که به ادعای مائوئیست ها ، برای مدبران و مهندسان و غیره حقوق گزاف تعیین شده ، این نسبت باز هم کمتر میشود

و حقوق متوسط این گروه فقط از ابرحقوق کارگران میشود. دستمزد متوسط کارگران از سال ۱۹۵۰ تا سال ۱۹۷۱ به اندازه ۹۶ درصد افزایش می‌یابد، ولی به حقوق مهندسان و سایر گروه‌های پردرآمد فقط ۴۷ درصد افزوده میشود. در اینجا آنچه مهم است، گرایشی است که در جهت افزایش سهم مزد درآمد کارگران نسبت به سایر گروه‌های زحمتکش دیده میشود. باید تا «کیدکنیم که این ارقام فقط سطح متوسط دستمزد کارگران و حقوق مهندسان و کارکنان قشری را نشان میدهند. در بسیاری از موسسات تولیدی ایجاد شوری کارگران فراوانی وجود دارند که بیش از حد ایران و سرمهندسان و مهندسان و سرکارگران و سسه خود دستمزد میگیرند»

ماثویست‌ها، که برای نشان دادن «طریق قانونی» استثمار زحمتکش‌ها «طریق غیرقانونی» استثمار شوری فقط به ادا متوسل میشوند و این ادعا را بر هیچ سند و ورق مبتنی نمیسازند (بعلت فقدان آن)، در مورد «طریق غیرقانونی» استثمار زحمتکش‌ها شوری بعدی سند و رقم در دست دارند، که ذکر تمام آنها ر باعث ملال خوانندگان خود میدانند و باینجهت میگویند:

«میتوان مثال‌های فراوان دیگری برای آنها افزود، ولی همین اندازه کافی است.» (صفحه ۲۸)

مثال‌هایی که ماثویست‌های ایرانی در باره «طریق غیرقانونی» استثمار می‌آورند، مربوط به حیف و میل و اختلاس و سوء استفاده و عدم ناچیزی از کارکنان و سمسات اتحاد شوری است، که ماثویست‌های پکن کرده آنها از مطبوعات خود اتحاد شوری گرفته و پس از آب و رنگ خاصی که بمیل خود به آن داده‌اند در جزوه‌ای با تیتر «وسیع به تمام زبان‌های جهان منتشر ساخته‌اند»

دزدی و اختلاس و حیف و میل اموال دولتی و جنایات دیگر، لکه‌های مادر زاده‌ی هستند، که از جوامع طبقاتی گذشته، بخصوص از جامعه سرمایه داری، که این پدیده‌ها را تشدید میکند، برای جامعه سوسیالیستی به ارث گذاشته میشوند. این واقعیتی است که تمام کلاس‌های مارکسیسم به آن اذعان داشته‌اند. حزب و دولت شوری هیچگاه وجود این قبیل پدیده‌های ناسالم را در جامعه سوسیالیستی اتحاد شوری انکار نکرد، اند همیشه با آنها مبارزه برداشته‌اند. فقط افراد ساده لوح میتوانند چنین فکر کنند که این پدیده‌های ناسالم در اثر انقلاب سوسیالیستی بیکاره از بین میرود و فقط اشخاص کومه فکری که بوشی از مارکسیسم نبرد، اند و باد شغنان آگاه سوسیالیسم میتوانند وجود این پدیده‌ها را در جامعه سوسیالیستی دلیل بر «احیا» سرمایه داری و «یاغامل پیدایش» «سورژوازی نوظاست» در آن قلمداد کنند. حتی در جامعه عقب مانده و روستایی چین نیز، که فقط مراحل اولیه دوران سرمایه داری و زندگی شهری نوع سرمایه داری را، که بروسعت و دامنه این قبیل فسادها بوسیله افزایش، میگذرانید، پس از انقلاب از این قبیل پدیده‌های ناسالم بحد کافی، که بتوان در باره آن جزوه و کتاب نوشت، وجود دارد. شماره‌ها «با سه سر» یعنی دزدی و اختلاس، حیف و میل اموال دولتی و بیروکراسیم، که سالهاست در چین مطرح شده، دلیل بروجود این نوع پدیده‌های ناسالم در این کشور است.

دزاتحاد شوری، در کنار اکثریت مطلق زحمتکش‌ها، که با ایمان و فدآکاری و شرافتمندی در راه اعتلا اقتصاد و تکامل جامعه سوسیالیستی خویش کار و فعالیت میکنند، عد قلیلی دزد و مختلس نیز وجود دارد. در مطبوعات شوری، در کنار هزاران هزار خبر و مقاله و تفسیر درباره فدآکاری و ابتکار و خلافت مینویسند، زحمتکش، اخباری نیز درباره این عد قلیلی دزد و مختلس و فاسد منتشر میشود. قسطن آنها نیکه تا مفسر در منجذاب خصوصت با اتحاد شوری فرورفته باشند، میتوانند تمام اخبار مربوط به

فد اکاری و شرافتمندی زحمتکشان شرووی رانساد پده بگيرند واز چند خير در باره مشق ناچيز زد و دغل کتاب و رساله صادر کنند. فقط کسانی که کهن نوزی با جامه موسیالیستی اتحاد شرووی در تاز چود مغز پوسید و تمام انماج و سلول های وجود ناچیزشان نفوذ کرده ميتوانند به شیوه آنتی کونیست های امپریالیستی در زباله دان های جامه موسیالیستی په کند وکاو ببرد ازند و در فاضلاب های کشورهای موسیالیستی برای تبلیغات خود توشه اندوزند.

مافویست های ایرانی در کین نوزی نسبت به اتحاد شرووی چنان عنان از دست میدهند که حتی مدعی میشوند این طریق غیر قانونی استعمار "مورد پشتیبانی رژیم میباشد" آیا این تیره اند یسکان سیه دل ميتوانند به خوانندگان خود پاسخ گویند که اگر این پدیده های ناسالم "مورد پشتیبانی رژیم" است، پس چرا این رژیم در مطبوعات خود عاملین این سیهکار بهار افشا و رسوا میکند ؟ واقعیست چیست ؟ واقعیست آنست که در اتحاد شرووی مبارزه با این پدیده ناسالم، که اتفاقاً در زمان استالیسن بعمل معینی تا حدودی تضعیف شده بود، اینک شدت و حدت بهتری یافته است و افشا، عاملین این پدیده هادر مطبوعات شرووی یکی از بظاهر تشدد مبارزه و در زمین حال یکی از وسائل این مبارزه است. بگذریم از اینکه انسان باید از مارکسیسم و مفاهیم طبقه و بهر زوای بحدی دور باشد که مشقی ناچیز زد و سختلس را، آنهم در جامه موسیالیستی، "بهر زوای نوحاسته" بنماید.

مافویست هادر دشمنی با اتحاد شرووی چنان پیش تاخته اند، که سطح زندگی زحمتکشان شرووی حتی همکارانشان در جبهه امپریالیسم نیز به گرد آنان تمیر رسند. بر افتادن بیکاری، گسترش بی سابقه و بی نظیر آموزش، بالا رفتن سطح زندگی زحمتکشان شرووی واقعیستی است که حتی جامه شناسان و اقتصاد دانان ستایشگر امپریالیسم اکنون به آن اعتراف دارند. ولی مافویستها، که موافق با هدف های برآگامیستی خود، در جانی رفاه مردم شرووی رادلیل بر عدول آنان از موسیالیسم جلوه میدهند. به همین جهت اتحاد شرووی را مینامند یکی از کشورهای "غنی" در ردیف دول امپریالیستی و در نقطه مقابل کشورهای فقیر می نهند، در جای دیگر، باز موافق هدف های برآگامیستی خود، در باره بیکاری و در بدری و صائین آمدن سطح زندگی مردم شرووی اشک تمساح می ریزند. آنان میگویند:

"برقراری "سیستم اقتصادی جدید" که برجستگی سود ممتنی است مصائب عظیمی برای زحمتکشان شرووی بهار آورد و باعث بیکاری عد کثیری از کارگران و در بدری آنها از شهری بشهر دیگر گردیده است." (صفحه ۲۴)

اکنون سالهاست که آموزش دوره دبیرستانی در اتحاد شرووی اجباری شده است، یعنی تمام نوزبالان و جوانان شرووی تا ۱۷ سالگی مجبور به تحصیل هستند. با اینهمه مافویستها مدعی میشوند که:

"پدیده جدیدی روز بروز در شرووی شیوع می یابد و آن استعمار بیرحمانه کارگران خرد سال است. اینک مدیران کارخانه های شرووی بمنظور تحصیل سود بیشتر ترجیح میدهند که خرد سالان را بهاد مستزاد کتر استخدا م کنند و از آنها باندازه کارگران دیگر کار بکشند." (صفحه ۲۴)

مافویستها برای بنوت رساندن این دعاوی بیچ و بی پایه، هیچ دلیل و سندی نمی آورند. آنچه هم که برای "مستند کردن ادعای خود به رقم و سند توسل میشوند، ارقای دروغین از خود جمل میکنند. به این نوحته "مستند" آنان توجه کنید:

"رویی بنویست های شرووی گاهی از افزایش دستمزده کارگران نیز بهمانند ولی آسما

خود آنها نشان میدهد که بهای ۵ رقم از کالاهای عمده مصرفی مانند آرد، پارچه، کفش و غیره در فاصله سالهای ۱۹۵۹-۱۹۶۵ - ۴۲٪ بالاتر رفته و حال آنکه دستمزد کارگران و کارمندان در فاصله سالهای ۱۹۵۹-۱۹۶۴ فقط ۱۸٪ افزایش یافته است. و این امر بر تنزل قدرت خرید کارگران گواهی میدهد. (صفحه ۲۵)

تغییرات حاصل شده، در اینجا جای آرم تا "سه روی شود هر که در او غش باشد".

تغییرات حاصله در بهای برخی کالاهای مصرفی عمومی در اتحاد شوروی (به درصد)

نوع کالا	۱۹۵۸	۱۹۵۰	۱۹۷۱
آرد	۶۰	۱۰۰	۵۸
پارچه های نخی	۷۰	۱۰۰	۶۸
پارچه های پشمی	۹۱	۱۰۰	۸۲
پارچه های ابریشمی	۹۰	۱۰۰	۶۷
کفش چرمی	۸۱	۱۰۰	۸۱

چنانکه می بینیم بهای کالاهایی که مائوئیست های ایرانی در جزیره ضد شوروی خود مدعیند کسبه طبق آمارهای خود شوروی افزایش یافته، سال بسال رو بکارش بوده و گاه تقریباً به نصف بهای سال ۱۹۵۰ رسیده است. کاهش بهای کالاهای مصرفی در اتحاد شوروی فقط مربوط به کالاهای مذکور در بالا نیست، بلکه آمارهای رسمی اتحاد شوروی حاکی است که بهای مجموع کالاهای مصرفی

مردم در شوروی در سال ۱۹۷۱ نسبت به سال ۱۹۵۰ در حدود ۲۵٪ کاهش یافته است. بادر نظر گرفتن افزایش دستمزد ها و مخصوص حقوق و مزایای اجتماعی تازه ای که در سالهای اخیر نصیب زحمتکشان شوروی شده، دستمزد واقعی و سطح زندگی مردم شوروی به میزان قابل ملاحظه ای بالا رفته است. مثلاً دستمزد متوسط ماهانه کارگران و کارمندان اتحاد شوروی از ۸۷۷ روبل در سال ۱۹۵۸ به ۱۲۶۱ روبل در سال ۱۹۷۱ یا ۶۲ درصد افزایش یافته و درآمد انسان ها در نثار گرفتن حقوق و مزایای اجتماعی در همین مدت از ۱۰۴۶ روبل به ۱۷۰۰ روبل بالغ شده است. در عین حال کاهش بهای کالاهای مصرفی باعث گردیده که درآمد واقعی سرانه مردم شوروی طی ۱۱ سال ۱۹۶۰-۱۹۷۱ باندازه ۶۶٪ افزایش یابد. طبق آمارهای موجود درآمد واقعی کارگران و کارمندان اتحاد شوروی در سال ۱۹۷۱ نسبت بسال ۱۹۶۰ به اندازه سه برابر و درآمد واقعی کلخوئیان در همین مدت ۸ و ۴ برابر شده است. چنانکه می بینیم میان درآمد روستائیان و شهریان نیز

* نشه آماری " اقتصاد ملی اتحاد شوروی " در سال ۱۹۶۵ * صفحه ۶۵۳ و نشه آماری

" اقتصاد ملی اتحاد شوروی ۱۹۶۲-۱۹۷۲ " صفحه ۴۱۰

بند ریج هماهنگی بیشتری پدید می‌آید (۱)
تمام این ارقام و واقعیت‌ها و ده‌ها و صد‌ها رقم و سند دیگر بطلان ادعاها و جملیات
ماتئوسیت‌ها را بپهرانسان بی‌غرض و شرافتمندی به‌شوت می‌رساند *

ما به بحث خود در باره "افسانه احیا" سرمایه‌داری در اتحاد شوروی "ایمان می‌دهیم" با آنکه
در رد اتهامات و جعلیات دشمنان سوسیالیسم و شوروی ده‌ها مقاله و رساله می‌توان نوشت، ما اکنون
به آنچه که در چهار شماره اخیر "پیگار" نوشتیم، اکتفا می‌کنیم. اطمینان داریم که هرائسـان
حقیقت‌جو، با اندکی دقت در نوشته‌های ماتئوسیت‌ها و مقایسه آنها با واقعیت‌ها، خود می‌توانند
به ماهیت ضد مارکسیستی و ضد شوروی این شیادان معرکه سیاست‌بازی بخوبی پی ببرند *

۰۱ شهریور

محل فروش انتشارات حزب توده ایران

U.S.A.:

Frederick Douglass Books - 6 Warren St. Roxbury - Boston 02110
Modern Book Store - Chicago 60657 - 3230 North Broadway
Guild News Agency - 1155 W. Webster St. - Chicago - Illinois 60614
Hugh Gordon Book Shop - 4801 So. Central Ave. - Los Angeles 90011
Benjamin J. Davis Bookshop - 2717 Eighth Ave near 145 St. 10030 - New York
The Book Center - 172 Turk St. - San Francisco 94102
Community Bookshop - 21 & P sts. N.W. - Washington D.C. 20038

France:

Librairie Racine - 24, Rue Racine - Paris 6 e
Librairie du Ruin - 27, rue des Serruriers - 67 Strasbourg

Italia:

Libreria Rinocitta - Via Luigi Alemanni - Firenze
Libreria Livian - Via Roma 52 - 35100 Padova
Libreria Rinescita - Via della Battaglia Oscura 1 - 00188 Rome
Libreria „Foltrinelli“ - P.ZA Ravennana 1 - 40128 Bologna

Österreich:

Globus Verlag - Höchstädtplatz 3 - 1200 Wien
Globus-Buchvertrieb - Salzgras 16 - 1011 Wien
Vollbuchhandlung Linz - Wäner Straße 13 - 4020 Linz

England:

Collet's Book Shop Ltd. - 66 Charing Cross Rd. - London W.C. 2

Sveden:

Arbeterkultur - Kungätern 84 - Stockholm 11227

Westberlin:

Das Europäische Buch - 1 Berlin 12 - Kneesebeckstraße 3

Bundesrepublik Deutschland:

rote bücherstube Köln - 5 Köln - Fielachmengenweg 3111
Bücherzentrum Südwest - 65 Mainz - Bihlstraße 16
Buchhandlung „Wissen und Fortschritt“ - 385 Biberburg - Am Grün 58
Libresso Buchhandlung - 8 München 13 - Türkenstraße 66
Lenchen-Demuth-Buchladen - 66 Saarbrücken - Neuwälder Straße 13
Verandabuchhandlung Hornung & Stein - 7 Stuttgart - Neugereutstraße 6
Sozialistisches Zentrum - 627 Gummersbach 31 - Kölner Straße 104
Das politische Buch - 74 Tübingen - Kronenstraße 4
Adem-Kuckhoff-Buchhandlung - 61 Aachen - Löchergraben 4
Buchhandlung „Wissen und Fortschritt“ - 23 Braunschweig - Adolfsstraße 1
Das Internationale Buch - 4 Düsseldorf - Ackerstraße 3
Kurt Trostmann - 6 Frankfurt/Main - Freierr-v. Stein-Straße 53
Buchhandlung „Wissen und Fortschritt“ - 34 Göttingen - Angerstraße 10
Buchhandlung „Wissen und Fortschritt“ - 63 Gießen - Schiffenberger Weg 1
Buchhandlung „Wissen und Fortschritt“ - 3 Hannover - Limmerstraße 108
Internationale Buchhandlung - 2 Hamburg 13 - Johanniske 67
Buchhandlung „Wissen und Fortschritt“ - 60 Heidelberg - Pfalz 84 e
Karl-Liebknecht-Buchhandlung - 43 Essen - Viehofer Platz 14

رادیو پیک ایران را

بشنوید!

رادیو پیک ایران همه روزه از ساعت ۶ تا ۷ و ۵۰ دقیقه بعد از ظهر بوقت تهران بر روی امواج کوتاه ۲۵۰۲۵ و ۲۶۰۲۱ متر پهنای گوی آذربایجان و فارس برنامه پیش میگذارد. همین برنامه از ساعت ۷ و ۵۰ دقیقه تا ساعت ۹ و ۴۰ دقیقه بعد از ظهر بوقت تهران مجدداً تکرار میگردد. رادیو پیک ایران را بشنوید و شنیدن آثار به دوستان و آشنایان خود توصیه کنید.

تفسیرات توده

توضیح

توضیح	تفسیرات توده
۱. انتخاب مردم	۱. با تکیه بر اخلاق و باطن افراد
۲. سبک دنیا	۲. از اینها که لشکر خود را بر روی میخانه و...
۳. سه سال بی عملی	۳. تحریک مردم و اصلاح دهکده است. به خصوص برای
۴. تفریح و تندرستی	۴. اصلاح حیات و اصلاح حاکمان مردم. اصلاح
۵. هدایت افراد توده در راه (مردم)	۵. مردمگان گرامی، غرض از اصلاح است که گفته اند در راه
۱۰. در دو دسته (مردم)	۱۰. در راه راه
۱. مردم توده	۱. یکی از افراد را به حساب باشی از اصلاح
۲. هر چه	۲. اصلاح دهکده
۳. بایست	۳. خوانندگان گرامی باید از طریق کارگزاران
۴. مردم توده	۴. در راه دهکده است که مردم توده را اصلاح کند.
۵. مردم توده	۵. مردم توده و اصلاح دهکده را در راه اصلاح دهکده
۶. اصلاح دهکده	۶. اصلاح دهکده
۷. اصلاح دهکده	۷. اصلاح دهکده
۸. اصلاح دهکده	۸. اصلاح دهکده
۹. اصلاح دهکده	۹. اصلاح دهکده
۱۰. اصلاح دهکده	۱۰. اصلاح دهکده
۱۱. اصلاح دهکده	۱۱. اصلاح دهکده
۱۲. اصلاح دهکده	۱۲. اصلاح دهکده
۱۳. اصلاح دهکده	۱۳. اصلاح دهکده
۱۴. اصلاح دهکده	۱۴. اصلاح دهکده
۱۵. اصلاح دهکده	۱۵. اصلاح دهکده
۱۶. اصلاح دهکده	۱۶. اصلاح دهکده
۱۷. اصلاح دهکده	۱۷. اصلاح دهکده
۱۸. اصلاح دهکده	۱۸. اصلاح دهکده
۱۹. اصلاح دهکده	۱۹. اصلاح دهکده
۲۰. اصلاح دهکده	۲۰. اصلاح دهکده

در ایران
بصورت مقالات

آب و هوا و سایر اخبار

توسعه و پیشرفت

و آدرس...
توسعه و پیشرفت...
آدرس...
توسعه و پیشرفت...

P. L. 49334

30000

30000

موسسه...

برای اطلاعات بیشتر...

آدرس...

توسعه و پیشرفت...